

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4833/2019
22.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Данијеле Николић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП „Електропривреда Србије“ Београд, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Тадић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2125/19 од 12.07.2019. године, у седници одржаној 22.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2125/19 од 12.07.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2125/19 од 12.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 2410/18 од 01.02.2018. године, ставом првим изреке, делимично је одржано на снази решење о извршењу јавног извршитеља Смиљане Зубановић И.Ивк. ./2017 од 31.10.2017. године у делу у коме је обавезан тужени да тужиоцу исплати на име главног дуга износ од 58.956,96 динара са законском затезном каматом на појединачно наведене износе у том ставу изреке, од доспелости до исплате, као и трошкове извршења од 22.343,26 динара, док је у преосталом делу решење о извршењу укинута. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 9.313,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2125/19 од 12.07.2019. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у делу става првог изреке којим је делимично одржано на снази решење о извршењу јавног извршитеља, и у ставу другом изреке. Другим ставом изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14 и 87/18).

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку оценио да ревизија туженог није изузетно дозвољена.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном пресудом потврђена је првостепена пресуда којом је одлучено о дугу туженог за утрошену електричну енергију у поступку, који је започет подношењем предлога за извршење на основу веродостојне исправе и настављен по правилима парничног поступка, након подношења приговора извршног дужника, тако што је делимично одржано на снази решење о извршењу јавног извршитеља од 31.10.2017. године у делу у коме је обавезан тужени да тужиоцу плати на име главног дуга 58.956,96 динара са законском затезном каматом на појединачно наведене износе, од доспелости до исплате, као и трошкове извршења у висини од 22.243,26 динара. Тужени ревизијом побија правилност одлуке о трошковима извршног поступка садржане у првостепеној пресуди. Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да у овом случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке, јер није потребно разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна ревизија.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овој правној ствари поступак је покренут предлогом за извршење од 27.10.2017. године и као вредност предмета спора побијаног дела је износ од 22.243,26 динара.

Имајући у виду да се у овом случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд утврдио да је ревизија туженог недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић